

Koninklijke Notariële
Beroepsorganisatie

Bureau financieel toezicht
T.a.v. het bestuur
Postbus 14052
3508 SC UTRECHT

datum : 18 juli 2017 contact :
 e-mail :
 telefoon :
 betreft : Klaagschrift functioneren van de toezichthouder

Geachte Bestuur,

De Ledenraad van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie is het hoogste orgaan binnen de KNB. Reeds jaren beziet de Ledenraad van de KNB met toenemende zorgen de invulling die het BFT als toezichthouder op het notariaat geeft aan zijn wettelijk takenpakket.

Het BFT is per 1 januari 2013 gepromoveerd tot integrale toezichthouder op de uitvoerders van ons respectabele eeuwenoude ambt. Het was daarom reëel om het BFT als zelfverklaarde 'lerende organisatie' enige ruimte en respijt te geven zijn nieuwe taak op gewenst niveau te laten oppakken waarop het BFT zich in aanloop naar deze wetswijziging reeds aan het voorbereiden was.

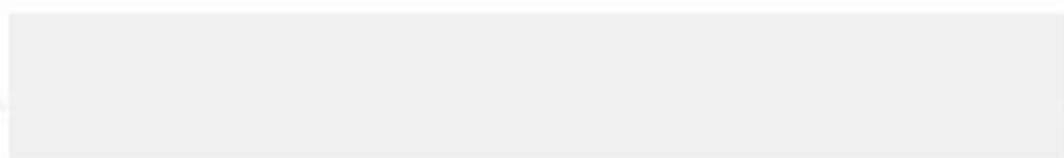
De afgelopen 4 jaren heeft de Ledenraad inmiddels diverse leidinggevenden voorbij zien komen met ronkende teksten. Zo zou het BFT een High Performance Organisatie (HPO) moeten worden, zou het een hoogwaardig toezichthouder zijn, zou innoverend zijn, zou efficiënt zijn, zou er selectief worden gewerkt én zou de toezichthouder goed gepositioneerd worden. Het zou een goede, ter zake kundige, en samenwerkende toezichthouder zijn; een excellente, lerende hoogwaardige organisatie.

Niets is minder waar medio 2017.

De Ledenraad heeft telkenmale uitgesproken dat zij de beroepsgroep een uitmuntende toezichthouder gunt.

Niet zonder reden(en) heeft de Ledenraad de verschillende directeuren de afgelopen jaren gevraagd tekst en uitleg te geven in één van zijn vergaderingen. In zijn meest recente vergadering van 14 juni 2017 heeft de Ledenraad - met als directe aanleiding de nieuwe Circulaire en de (concept) Evaluatie Ontheffingenbeleid BFT 2015-2017 - unaniem vastgesteld dat thans de maat vol is.

De Ledenraad van de KNB wenst zijn volstrekte onvrede te illustreren aan de hand van de volgende zaken die hierna kort zullen worden voorzien van een toelichting.

Achtereenvolgens zullen de 'brandpunten' worden behandeld:

- *de toezichthouder creëert zelf de norm*
- *de toezichthouder is niet effectief*
- *de toezichthouder is niet deskundig*
- *de toezichthouder werkt onnodig kostenverhogend en bureaucratisch*
- *het feitelijk toezicht wordt bij derden gelegd*
- *zorgen bij interne beleidsvoering en kostenbeheersing*

De toezichthouder creëert zelf de norm

Het BFT creëert tal van regels waaraan de beroepsbeoefenaar moet (gaan) voldoen. Veelal zonder wettelijke basis, of door ruime Interpretatie van een regel(geving).

Dit lijkt de reden te zijn dat het BFT in diverse procedures bij de Tuchtrechter het beoogde resultaat niet of onvoldoende behaalt.

Het meest recente voorbeeld is de invulling van een normenkader in het kader van de mogelijkheid tot ontheffing van het aanleveren van een Samenstellingsverklaring bij de kwartaalcijfers. Dit is gebaseerd op de Regeling op het notarisambt; artikel 2 lid 5 en lid 6 werden toegevoegd in 2014. Het belang hierbij is de juistheid en volledigheid van de cijfers. Hiermee kunnen toezichtlasten worden verminderd. Teneinde proportionaliteit te waarborgen werd een ontheffingsmogelijkheid opgenomen, waarvoor blijkens de Toelichting door het BFT beleid zal worden ontwikkeld. "Slechts een kleine groep notarissen zal hiervoor nu extra een accountant moeten inschakelen" luidt de argumentatie bij invoering.

De Ledenraad is bij zijn kritische vragen steeds voorgehouden dat het merendeel van het notariaat logischerwijze voor ontheffing in aanmerking diende te kunnen komen. Immers was de maatregel gericht op:

1. het feit dat het BFT reeds over 6 jaren kwartaalcijfers beschikte, maar deze kennelijk na 6 jaar het resultaat opbracht dat deze onvoldoende kwaliteit en volledigheid hadden. "If garbage comes in, garbage comes out", is er in een ledenraadsvergadering door een vertegenwoordiger van het BFT gesteld, kort na de invoering van de kwartaalcijfers. Wat er in die 6 jaren met die door de gehele beroepsgroep conform de richtlijnen en de geboden (digitale) infrastructuur van het BFT aangeleverde kwartaalcijfers is gebeurd, is nimmer beantwoord. Waarom het BFT niet eerder, selectief of collectief, heeft ingegrepen blijft onbeantwoord;
2. de economische- en financiële crisis die een groot gedeelte van het Notariaat raakte, waardoor zorgen omtrent financiële continuïteit toenamen;
3. de onstultbare wens van de toezichthouder om meer data en verklaringen te verzamelen teneinde uitvoering te geven aan risicogericht toezicht.

In de vergaderingen van de Ledenraad van 24 juni 2015, 23 september 2015, 18 november 2015 en 15 juni 2016 heeft de Ledenraad zich kritisch uitgelaten betreffende de invulling en uitvoering van dit nieuwe instrument voor de toezichthouder.

Immers bleek snel en overduidelijk dat het merendeel van het Notariaat niet aan de gestelde ontheffingscriteria kon voldoen, waarvoor in de Ledenraad vooraf werd gewaarschuwd. Ook na een –mede door een zeer kritische houding van de Ledenraad- doorgevoerde herziening van de talrijke en weinig doordachte voorwaarden bij de ontheffing blijkt uit de Evaluatie dat:

- men evalueert alvorens de jaarcijfers 2016 beschikbaar zijn met gevolgen tot in 2019;

- nergens wordt gerefereerd aan de brede kritiek vanuit de organen van de KNB en de brancheaccountants;
- stellingen worden gehanteerd die niet worden aangetoond;
- men voorbijgaat aan de reden van aanpassing van de voorwaarden; de kwaliteit van de voorwaarden alsmede de uitvoering/handhaving, als eerder gesteld, was ondermaats (40% bezwaarschriften);
- notarisorganisaties die niet kwalificeren als hoog-risico/ financieel kwetsbaar, toch beroep aantekenen bij de rechter betreffende zowel inhoud als strekking. Het verzet vanuit de beroepsgroep en de brancheaccountants is opmerkelijk, daar waar deze naar hun aard en positie niet snel zich openlijk zullen (willen) verzetten tegen de toezichthouder;
- het BFT stelt normen bij, achteraf en zodanig dat men daar onmogelijk vooraf voldoende kennis van kan dragen met daaraan gekoppelde gevolgen voor komende jaren. Op basis van 2016 worden gevolgen tot 2019 bepaald;
- ook na 2 jaar van gewenning en kwalitatief gewijzigde regels/voorwaarden, terwijl de economische en financiële crisis in het Notariaat voorbij is, is de groep notarissen die geen ontheffing verkrijgt voor 2018 een significant deel van de beroepsgroep;
- het BFT wenst de tuchtrechter buiten spel te zetten door een eigen handhavingsinstrument te verkrijgen; de geldboete of last onder dwangsom.

Het bestuur van de KNB heeft zich in haar brief van 15 juni 2017 reeds zeer kritisch uitgelaten over de Evaluatie.

De Ledenraad is onthutst over de slechte en summiere onderbouwing van de Evaluatie.

Voor de Ledenraad weegt zwaar dat het Beleid dat men ontwikkelt een normenkader schept. Normen die niet gebaseerd zijn op enige Bestuursregel (zoals bij de Gerechtsdeurwaarders), of andere regel van de KNB, dan wel in de wet staan.

De rechtsorde wordt hiermee geweld aangedaan. Immers dient de wetgever en de KNB de regels te maken, daaraan nadere invulling te geven en de normen te stellen, dient de toezichthouder toe te zien op normconform gedrag, én dient de tuchtrechter te handhaven en oordelen.

Dat Beleid, regels, richtlijnen enzovoorts steeds worden onderbouwd als te zijn afgestemd met de KNB of de NBA is volstrekt onvoldoende. Immers betreft het in vele gevallen een mededeling van een reeds vastgesteld voornemen, waarbij met de Inkomende reactie vervolgens weinig tot niets wordt gedaan. In het geval als hierboven beschreven is na afstemming zelfs nog eenzijdig een norm toegevoegd.

Het Beleid bij de ontheffing van de Samenstellingsverklaring en de voornemens krachtens de verscheidene doelredeneraties die gepleegd worden in de Evaluatie geven een stuitend voorbeeld van een ontspoorde toezichthouder. Het BFT formuleert immers zelf normen, waarop men vervolgens normconform gedrag wenst, om vervolgens zonder tussenkomst van de rechter maatregelen op te leggen.

De toezichthouder is niet effectief

De voorbije jaren is gebleken dat ondanks diverse aanscherpingen in Beleid, Convenanten ter uitwisseling van data, meer toetsingsinstrumenten en een professionalisering van het

BFT, de resultaten mager zijn. De risicovolle notarisorganisaties had men ook 'zonder' reeds in beeld, de overduidelijke voorbeelden waarbij het is misgegaan had men veelal desondanks niet in beeld.

Met de kwartaalcijfers is 6 jaar lang niets gedaan, terwijl in die jaren reeds werd geconstateerd dat cijfers niet samenhangend waren. Na de kwaliteitsslag wordt nog steeds geconstateerd dat slechts zeer summier naar de kwartaalcijfers wordt gekeken. Immers is gebleken dat ernstige verschillen met eerdere cijfers onvoldoende snel worden bemerkt. Verschillen kunnen immers ook optreden als gevolg van menselijke vergissingen. Op niet-verklaarbare verschillen als gevolg van menselijke fouten (bijvoorbeeld een niet-ingevulde post op de staat) wordt niet gereageerd. Op verschillen die verklaard worden, zelfs ook als deze positief zijn, wordt gehandhaafd terwijl dat geen enkel doel dient in het kader van het wenselijke toezicht.

De Ledenraad roept op tot een wetenschappelijk onderbouwd onderzoek naar de effectiviteit van het BFT en daarmee samenhangend de nieuwe elementen in haar toezichtinstrumentarium. Bovendien dient in de onderzoeksvraag aandacht te worden geschonken aan de vraag of de gestelde doelen waaronder het verminderen van de toezichtsdruk worden behaald.

De toezichthouder is niet deskundig

De Ledenraad heeft geconstateerd dat het BFT zich veelvuldig en stelselmatig bedient van correspondentie en communicatie welke een minimale juridische kwaliteit niet haalt.

De ondeskundigheid komt tot uiting in salillante details. Als voorbeeld wordt hier genoemd de constatering in het BFT Jaarverslag 2016. Zo spreekt het Jaarverslag op pagina 5: "In 2016 is naar aanleiding van faillissementen tevens gebleken dat kwaliteitsrekeningen, ondanks het gebruik en de tenaamstelling, niet altijd als zodanig bij banken bekend staan. Dat kan ertoe leiden dat de curator het saldo tot de boedel wil rekenen met alle consequenties van dien."

In dit voorbeeld wordt volstrekt onvoldoende onderkend dat het BFT met een juiste en passende controle/vaststelling van de kwaliteit van de bewuste rekening diverse waarnemers in deze casus een groot probleem had kunnen besparen. Proportionaliteit betekent zeker ook ingrijpen en acteren op de juiste momenten.

De Ledenraad heeft zich laten bijstaan door de drie grootste brancheaccountants bij de formulering van dit klachtonderdeel. Zij constateren voorts:

ten aanzien van de medewerkers van het BFT

- de medewerkers hebben te weinig affiniteit met de praktijk, zijn voornamelijk theoretisch opgeleid en missen kennis van de praktijk van een notarisorganisatie;
- het ontbreekt aan deskundigheid op het gebied van de (slechts een handvol) gebruikte notariële gecomputeriseerde systemen, waardoor de juiste vragen niet (kunnen) worden gesteld;
- de grilligheid van de betreffende deskundige, het ontbreken van een eenduidig beleid, brengt bij elke casus een zekere mate van willekeur met zich;

ten aanzien van de bemoeienis met het beleid van de notarisorganisatie

- gevoerde dividendpolitiek van een notarisorganisatie is thans een direct gevolg van de solvabiliteitszels zoals opgelegd door het BFT;

- eigen interpretatie van de regelgeving die vervolgens dient te worden gecorrigeerd door de tuchtrechter;

de wijze van inrichting van het toezicht

- er is een bureaucratisch systeem gevormd waarin afvinklijstjes en checklists een hogere rang hebben dan de feitelijke inhoud van een bevinding. Gevolgen zijn dat men onnodig in details treedt waar er inhoudelijk geen risico bestaat en dure controletijd verloren gaat waar men vergeet waar het om draait: het interpreteren van risico's;
- de kwartaalcijfers zijn destijds in het leven geroepen in het kader van crisis. Het beperken van risico's bij niet tijdige en juiste gegevens. Welk doel dienen de kwartaalcijfers thans nog? Immers bestaat het te vermijden risico uit de onjuiste bewaring van derdengelden. De notarisorganisaties met een negatief vermogen zijn reeds lang bekend. In het verleden is niet aangetoond dat er een causaal verband is tussen 'slechte' kwartaalcijfers en onjuiste aanwending van derdengelden. Men kan de betreffende notarisorganisaties allang een signaal hebben gegeven, waardoor selectiviteit en effectiviteit wordt behaald;
- de kwartaalcijfers beoogden ook een kwaliteitsverhoging van de getoonde cijfers. Het tegendeel is bereikt; bij het opmaken van de jaarrekening wordt nu rekening gehouden met de gestelde eisen voor de ontheffing van de Samenstellingsverklaring. Een afwijking die in accountantsbegrippen binnen de materialiteit valt, doch gevolgen zal hebben voor de ontheffing, zal een sterke afweging krijgen omtrent opname in de jaarrekening;
- In de recente Evaluatie wordt gesproken dat door de samenstellingsverklaring een bepaald minimumniveau in de juistheid en volledigheid van de kwartaalcijfers wordt bereikt. Dit is niet juist. Samenstellen is het verzamelen, verwerken, rubriceren en samenvatten van financiële informatie tot een financieel overzicht. Bij samenstellen gaat het niet over juistheid en volledigheid.

**De toezichthouder werkt onnodig kostenverhogend en bureaucratisch/
Het feitelijk toezicht wordt bij derden gelegd**

Binnen het huidige BFT zijn geen mensen aanwezig (noch deskundigen, noch in het management of het bestuur) die bekend zijn met de oorsprong van bepaalde informatie die gevraagd wordt.

Sprekend voorbeeld is de achtergrond bij de opvraag van de aangifte Inkomstenbelasting. De grond waarop deze dient te worden aangeleverd lag in het gegeven dat in die tijd (Inkomstenbelasting 1964) de rente op leningen fiscaal aftrekbaar was. Door een kopie van de aangifte Inkomstenbelasting, met daarbij de definitieve aanslag, kon de volledigheid van schulden van de notaris beoordeeld worden. In het huidige fiscale systeem is er geen enkele relatie meer tussen de aangifte en de volledigheid van de schulden. Als een notaris veel schulden heeft, heeft de notaris geen box-3 vermogen en voegt de aangifte niets toe. Het is daarmee verworpen tot een extra en volstrekt onnodige administratieve last dat de aangifte Inkomstenbelasting via de V- en I-staat moet worden ingediend met een samenstellingsverklaring zonder dat dit iets bijdraagt aan het toezicht.

Daarnaast zegt een aangifte Inkomstenbelasting tegenwoordig niets meer omdat in het kader van belastingoptimalisatie vrijwel alle aftrekposten geschoven kunnen worden tussen fiscale partners.

Vervolgens is de samenstellingsverklaring bij de V- en I-staat arbeidsintensief voor de accountant/fiscalist. Waarom worden niet slechts vragen gesteld door het BFT als er twijfel is

ten aanzien van de aangeleverde informatie, in plaats van de gehele beroepsgroep een verzwarende administratieve plicht op te leggen, terwijl een enkeling informatie achterwege laat?

Een ander voorbeeld uit de meest recent door het BFT (eenzijdig) vastgestelde Circulaire is het opnemen van de gehele verklaring in de mededelingen naar het BFT. Wat voegt dit toe ten opzichte van het feit dat er eerst een mededeling was dat er een verklaring zonder toelichtingen was afgegeven of met de verklaring met toelichtende paragraaf?

De samenstellingsverklaring bij de kwartaalcijfers en de samenstellingsverklaring bij de privé staat kan volgens de NBA direct op deze rapportages worden afgegeven. Om totaal onduidelijke redenen eist het BFT echter – zonder dat dit enige basis vindt in wet- of regelgeving – op een wel zeer indirecte weg, namelijk door te pogen een letterlijk gebruik van haar model verklaringstekst af te dwingen, dat allereerst een "rapport" wordt opgesteld. De inhoud van dat rapport is nergens gedefinieerd. Vervolgens dient daarbij dan een samenstellingsverklaring te worden afgegeven, waarna bij de DIGIN rapportage deze verklaring moet worden geciteerd.

Enorm omslachtig, er bestaat geen basis voor in wet- en regelgeving, er bestaat geen definitie van de inhoud van "het rapport" en het is overigens totaal onnodig omdat de betreffende verklaring rechtstreeks bij de rapportage voor DIGIN kan worden afgegeven. Een duidelijk voorbeeld van volstrekt onnodige administratieve lasten, onkunde bij het BFT en het stellen van normen in plaats van het toetsen en toezien op naleving van normen.

Voorts moet het Rapport van Feitelijke Bevindingen aangevuld worden met data waar het BFT al over beschikt, zoals akten aantallen, aantal kandidaat-notarissen en toegevoegd-notarissen. Deze gegevens zijn reeds bekend bij het BFT door de continue voeding van informatie vanuit de KNB.

Voorts is vijf keer per jaar cijfers aanleveren terwijl een notarisorganisatie goed presteert en er geen enkele reden is om te twijfelen aan de betreffende notaris(sen). Een onnodige verzwarening van het toezicht. Als er aanleiding is om te twijfelen is een onderzoek immers het aangewezen middel. Het BFT heeft inmiddels zoveel signaal-instrumenten tot haar beschikking dat zij selectief te werk kan gaan.

Ten slotte is ten aanzien van de Samenstellingsverklaring bij de kwartaalcijfers te verklaren dat dit ook een onnodige last geeft. Notarisorganisaties met meerdere notarissen die een management-fee ontvangen, die achteraf op basis van de resultaten tantièmes vaststellen, die in de loop van januari de facturering van december afronden en die daarna pas overgaan op de waardering van het onderhanden werk en de waardering van de debiteuren lopen het risico op te grote verschillen met de kwartaalcijfers waardoor de samenstellingsverklaring verplicht wordt, terwijl er geen enkele reden is voor zorg om financiële kwetsbaarheid, of sprake is van een hoog financieel risico.

Dit gegeven treedt overigens ook op in andere gevallen, waarin keuzes op basis van goed-ondernemerschap worden gemaakt, edoch men als gevolg daarvan geen ontheffing meer verkrijgt op de Samenstellingsverklaring. Bedenk alleen maar dat bij de aanschaf van een kantoorpand in het kader van de solvabiliteitswet het eigen vermogen direct met 20% van de aanschafwaarde van het pand moet toenemen. Welk risico ligt hieraan ten grondslag?

Zorgen bij interne beleidsvoering en kostenbeheersing

Het is volstrekt onwenselijk dat het BFT in 2014 en opnieuw(1) in 2016 zijn Jaarverslag met jaarrekening (respectievelijk over de jaren 2013 en 2015) niet op tijd gereed heeft. Een organisatie die normconform gedrag wenst af te dwingen dient vooreerst zelf het goede voorbeeld te geven.

In beide gevallen lijkt het te maken te hebben met de WNT of discussie hoe bepaalde 'posten' dienen te worden verantwoord. Dit geeft zorgen bij de wenselijke transparantie van de organisatie.

Voorts is het feit dat er de afgelopen 4 jaar 4 verschillende directeuren zijn geweest (interim niet meegerekend) geen aanbeveling in het algemeen bij een organisatie in opbouw. Het geeft te denken.

Uit de jaarverslagen van de afgelopen jaren is duidelijk op te maken dat er in verhouding zeer veel van de beschikbare middelen 'opgaan' aan de ICT. Naast afschrijvingen zijn er bijzondere waardeverminderingen, hoge externe kosten en spreekt men in jaar 3 (2016) van een -inmiddels bekend- ICT probleem. Overigens wordt in de jaarverslagen daarvoor niet gerept van mogelijke problemen.

De ICT uitgaven benaderen structureel zo'n 10% van de gehele bestedingscapaciteit. Een zeer zorgelijke ontwikkeling waar kennelijk de basis nog niet op orde is: de mogelijkheid om de input van derden te verwerken. Dit betekent dus dat iedereen zijn uiterste best doet om allerlei kengetallen, cijfers, signalen en informatie bij het BFT te brengen, terwijl het niet kan worden verwerkt. Toepassing, selectiviteit, proportionaliteit, effectiviteit, risico-analyse, TOBO (kennelijk nu nog alleen virtueel) zijn dan goeddeels onmogelijk.

Het is bijna niet voor te stellen dat dan blijmoedig wordt gemeld dat naar verwachting dit medio 2017 wordt opgelost.

Ten slotte baart zorgen dat de kosten van de externe accountant met een bedrag groot € 21.000 zijn verdubbeld. Welk probleem of welke problemen in de interne bedrijfsvoering van deze organisatie die wordt gevormd door accountants en deskundigen heeft/hebben geleid tot zoveel extra benodigde 'vleguren' van de externe accountant?

Van een goede verstandhouding met de KNB is op dit moment geen sprake meer. Spanningen die zijn ontstaan met de samenwerkende stakeholders zijn ook wel degelijk te wijten aan de rigide houding van het BFT die solistisch optreedt.

Aanbevelingen en oplossingen

De Ledenraad wenst niet de verdenking op zich te laden met vorenstaande opsommingen en bemerkingen, dat men uitsluitend in retrospectief kritiek uit. In de voorbije jaren heeft de Ledenraad het Bestuur van de KNB telkenmale met een boodschap voor het BFT voorzien en heeft de Ledenraad de ontwikkelingen gemonitord en ideeën en oplossingen aangedragen. Waar nodig heeft de Ledenraad zelf mogelijkheden en momenten gecreëerd om haar boodschap rechtstreeks over te brengen aan de Directeur van het BFT.

De Ledenraad streeft met het Bestuur van de KNB naar een goede verstandhouding met het BFT. De Ledenraad is vanuit zijn rol verplicht om meer te doen dan "een aantal notarissen" (bron: Evaluatie ontheffingenbeleid BFT 2015-2017) waaraan het BFT vragen heeft gesteld kennelijk heeft gedaan. Immers is de individuele onder-toezicht-gestelde beroepsbeoefenaar niet snel genegen om niet-wenselijke antwoorden te geven aan de toezichthouder. Ook dat is normconform gedrag.

Aangezien de KNB zichzelf en haar aangeslotenen een uitstekende toezichthouder gunt reikt de Ledenraad hierbij aan:

1. Normstelling vindt plaats door de KNB. BFT dient dit ook te volgen, waarbij periodiek overleg (en dat is meer dan afstemmen) benodigd is voor bijstelling, ontwikkeling en vernieuwing met de actoren: KNB (Bestuur en Ledenraad), Ministerie van V&J, Brancheaccountants en BFT.
2. Het in gezamenlijkheid vormen van een speerpuntenbeleid/ thematische onderzoeken.
3. Afschaffing van de kwartaalcijfers, tenzij *negatieve* cijfers of een signaal.
4. In voorbereiding op (3) algehele ontheffing samenstellingsverklaring tenzij; gebruikmakend van de informatie die nu reeds bij het BFT aanwezig is. Dit is een voor beroep vatbare beslissing. Indien publiekrechtelijke drempels worden opgeworpen dan is dit simpel op te lossen doordat de KNB een format-ontheffingsverzoek ontwikkelt en deze geheel elektronisch per notarisnummer aan het BFT kan doorgeleiden langs de bekende elektronische weg. (Aangezien dit ICT probleem medio 2017 is opgelost.)
5. KNB, Kamers voor het Notariaat en Hof, alsmede BFT ontwikkelen samen een handhavingsbeleid waarin gelijke gevallen ook gelijk worden behandeld.
6. Het uploaden van slechts een volledige jaarrekening waarbij een verklaring is afgegeven is voldoende. DIGIN is niet meer nodig. Bij een controle/onderzoek/signaal wordt als eerste de jaarrekening gevraagd; immers geeft deze de juiste en alle informatie en kan vervolgens aanleiding geven om verder te onderzoeken.

Ten aanzien van de vaststelling van de normen:

- a. De bewaring dient positief te zijn; dit is tenminste nul. Te vorderen rente op Derdengelden mag worden meegenomen in de bewaring.
- b. Praktijkinkomen is geen norm; heeft geen toegevoegde waarde in het toezicht. Is arbitrair.
- c. Liquiditeit moet positief zijn. Aflossingsverplichting kortlopende schulden wordt rekening gehouden met het jaar dat de aflossingsgelden gegenereerd kunnen worden. Immers is het onzinnig om het per januari als één gehele aflossing te zien en is de door BFT voorgestelde oplossing (het verlengen van de geldlening) non-existent; dan moet je immers nog steeds aflossen.
- d. Solvabiliteit; vermogen moet positief zijn waarbij wordt uitgegaan van 'garantievermogen'. Geen percentages, maar een absoluut getal.
- e. Vaststellen hoe om te gaan met opneembare ruimten in Rekening-couranten bij de bancaire financier.

De Ledenraad is het immers volledig eens als in het BFT Jaarverslag is te lezen:

"Deze uitspraak bevestigt nut en noodzaak van toezicht op de wettelijk vereiste positieve liquiditeit en solvabiliteit ten aanzien van kantoor en privé."

en

"Alles wijst erop dat de lijn die de afgelopen periode is ingezet, te weten serieuze kwesties detecteren en door middel van een risicogerichte aanpak onderzoeken, een juiste blijkt."

Koninklijke Notariële
Beroepsorganisatie

Met bovenstaande aanbevelingen en oplossingen is het voorts goed mogelijk om met de beperkte capaciteit van het BFT het gewenste niveau van risicogericht toezicht te houden op de beroepsgroep. Wellicht kunnen daarna de ambities omtrent HPO alsnog worden bereikt.

Uw reactie thans afwachtende,

Met vriendelijke groet,

mr. M.C. Stout
Voorzitter Ledenraad KNB

